

Храбриятъ ежъ.

Въ дънера на единъ старъ джбъ има дупка. Тя е постлана съ мъхъ и суха трѣва. Това е постелката на ежа. Цѣлъ день спи той тукъ свитъ на кълбо. Вечерь се събужда, протяга крачка, заострюва муцунка и излиза. Колко е смѣшенъ! Муцунката му прилича на хоботъ. Малката му главичка любопитно и добродушно поглежда изподъ остритѣ игли. А тѣ стърчатъ по всички страни на облото му тѣло. По тѣхъ висятъ сухи листа и клончета; тѣ се наболи по тѣхъ, когато е спалъ.

Тиха лунна нощъ. Сичко се изпокрило и сладко заспало. Ежътъ се промъква въ градината да види не е ли паднала нѣкоя круша или ябълка да си поразкъваси устата. Дълго се скита изъ пжтекитѣ на градината, но нищо не намира и се връща съ празенъ стомахъ.

Започва да съмва. Ежътъ бърза къмъ дупката си. Той е много гладенъ, не намѣри поне нѣкоя мишка.

Изведнажъ той чува нѣщо силно съска на прѣдѣ му. Гледа — пепелянка се свила на кржгъ и сочи глава къмъ него. Очитѣ ѝ блѣщятъ отъ ядъ, языкътъ ѝ рѣже въздухътъ. Ежътъ се хвърли върху нея, а тя впи ядовититѣ си зъби въ него. Друго животно да бѣ би умрѣло, но на ежа нищо не става отъ това. Той хвана змията съ